

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at hun ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Medlemmer af folketinget Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg om forhøjelse af indtægtsgrænserne ved underholds- og enkebørnsbidrags udbetaling af det offentlige til enlige mødre, enker, enke-mænd m. v. til sygekassegrænserne.

Folketingsmand Fibiger har meddelt mig, at han ønsker til forsvarsministeren at stille følgende spørgsmål:

Hvad er grunden til, at man ikke anvender de mange ubenyttede bygninger i Hanstholm til militære formål?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

I skrivelse af 22. d. m. anmoder socialministeren om, at der for den resterende del af indeværende kommunale valgperiode må blive foretaget valg af et medlem af landsnævnet for børneforsorg i stedet for afdøde folketingsmand Hauberg.

Fra det norske stortings Nobelkomité har jeg modtaget eksemplarer af en skrivelse vedrørende uddeling af Nobels fredspris for 1955. Eksemplarer af skrivelsen er fremlagt i læseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.*

Lovforslaget tilsigter en uændret videreførelse også i 1955 af bestemmelserne i den nugældende lov, der udløber med udgangen af indeværende kalenderår.

De bevæggrunde, der ved tidligere behandlinger af denne lov i det høje ting har været bestemmende for lovens forlængelse,

er — hvad alle kun kan beklage — fortsat tilstede.

Som tidligere omtalt er man fra dansk side under de drøftelser, der i de senere år har fundet sted i OEEC om udvidelse af liberaliseringen, gået ind for en 100 pct.s liberalisering af indførslen af fisk og fiskevarer under forudsætning af fuld gensidighed. Der har imidlertid ved de afholdte møder — senest ved et møde i september måned i år i den under landbrugskomiteen i OEEC nedsatte underkomité for fisk — ikke kunnet opnås enighed om dette punkt, og kun 3 lande, Storbritannien, Norge og Italien, har på indeværende tidspunkt liberaliseret 100 pct. For Italiens vedkommende er til og med en væsentlig del, al ferskvandsfisk samt fersk saltvandsfisk, af denne liberalisering ikke konsolideret, og Italien har gentagne gange — senest under de sidste handelsforhandlinger med Danmark — truet med at ophæve denne ikke konsoliderede liberalisering.

Der er således fortsat behov for at kunne regulere ind- og udførslen af fisk, herunder bringe den i overensstemmelse med de i de enkelte bilaterale handelsaftalers kontingenter fastsatte mængdemæssige og sortsmæssige begrænsninger. Især overfor Frankrig og Holland har dette haft den største betydning.

Også overfor Østtyskland og Czekoslovakiet og de øvrige østlande har det været, og vil det fortsat være, en nødvendighed at kunne regulere eksporten, dels af hensyn til overholdelsen af handelsaftalerne, dels af hensyn til ønsket om en kontrol med udviklingen i betalingsbalancen overfor disse lande, der ikke er med i den europæiske betalingsunion, og overfor hvilke en balance mellem udførsel og indførsel derfor er påkrævet.

For i videst muligt omfang at lette udførslen af fisk har fiskeriministeriet, når det drejer sig om eksport til lande, hvor der ikke er tale om særlige handels- eller betalingsmæssige hensyn, d. v. s. dollarområdet og alle OEEC-lande med undtagelse af Frankrig og Holland, simplificeret systemet med udstedelse af udførselstilladelser, således at alle eksportører, der råder over lokaler godkendt i henhold til kvalitetsloven, er berettiget til uden særskilt tilla-

[Fiskeriministeren.]

delse i hvert enkelt tilfælde at eksportere til de nævnte lande.

Fiskeriministeriets eksportudvalg, hvori såvel fiskerne som fiskeeksportørerne og fiskeindustrien er repræsenteret, har behandlet spørgsmålet om og har enstemmigt anbefalet lovens forlængelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart

(*Lis Groes*): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.*

Loven blev senest forlænget ved lov af 31. marts 1954 og fik gyldighed til 15. december d. å. Når loven ikke i marts blev forlænget for 1 år, således som det ellers har været sædvane, skyldtes det, som de ærede medlemmer vil vide, at der i det folketingsudvalg, der var nedsat til lovforslagets behandling, blev ført en række drøftelser om betimeligheden af en ændring af loven på forskellige punkter. Resultatet af udvalgsforhandlingerne blev, at man kun forlængede loven til 15. december, idet jeg samtidig overfor udvalget gav tilsagn om at ville fremsætte forslag til en ny lov med henblik på afvikling af unødvendige restriktioner og bemyndigelser umiddelbart efter det nye folketingsårs begyndelse. På baggrund heraf har regeringen nøje overvejet spørgsmålet om en revision af loven. Regeringen er imidlertid nået til det resultat, at den udvikling, der i den seneste tid har fundet sted i vor valutasituation, ikke gør det nuværende tidspunkt egnet til at foretage en mere almindelig revision af loven, og forslaget går derfor ud på en uforandret videreførelse af loven i 1 år.

Lovens vigtigste anvendelsesområde er den kontrol med valutatransaktioner, som foregår gennem Danmarks Nationalbank, samt reguleringen af import og eksport. På det sidstnævnte felt er der jo ikke blot

tale om de bestemmelser, der er udfærdiget af handelsministeriet, men også om den i handelspolitisk henseende betydningsfulde regulering med hensyn til eksporten af landbrugsvarer. Hvad angår de beføjelser til interne reguleringer, som loven indeholder, har en vidtstrakt afvikling jo nu fundet sted, men tilbage er dog stadig nogle områder af overordentlig stor betydning. Jeg nævner her boligministeriets byggereguleringer, der vel netop i den foreliggende situation er af særlig vigtighed. Endvidere under handelsministeriet automobilordningen, der jo danner baggrunden for det lovforslag, som for nogle få dage siden var til drøftelse i dette høje ting.

Denne korte gennemgang af lovens vigtigste anvendelsesområder er vist tilstrækkelig til at vise, at loven ikke kan undværes under de forhold, der for tiden består.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på den øjeblikkelige økonomiske situation, som jo for ganske nylig har været genstand for indgående drøftelse her i tinget, men blot nævne, at de udefra givne vilkår for vor samhandel ikke for tiden synes at give os særlige fordele. Mange råvarepriser ligger meget fast, hvilket også naturligt hænger sammen med bl. a. den højkonjunktur, der findes i en række lande. Vi har desværre ikke opnået tilsvarende prismæssige fordele for hovedparten af vore eksportvarer. Jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at give udtryk for, at vore baconforhandlere prismæssigt har mødt en meget hård forhandlingsstilling fra de engelske myndigheders side, som ikke har givet os mulighed for de prisforbedringer på denne vare, som det engelske marked synes at betinge. Jeg nævner kun dette som et eksempel på, at vi ikke kan påregne, at forbedringer i vor situation skal komme til os udefra. Vi må bygge på vore egne anstrengelser, når vi skal gennemføre den opretning af valutasituationen, som alle ønsker. Vi må også i dette arbejde have det lovmæssige grundlag for vor virksomhed i orden. Hertil hører vareforsyningsloven, og jeg skal til-